

Megjelen minden vasárnap

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	4 frt.
Félévre	2 frt.
Negyedévre	1 frt.
Egyes szám ára	8 kr.

SZERKESZTŐSÉG:

Hubaosek Pál ügyvéd irodájában, hova a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.

MINDSZENT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

HIRDETÉSEKRE NÉZVE

a lap hátulsó (4-ik) oldala 20 helyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr. Kincstár bélyegilleték külön 30 kr. Az előfizetések és hirdetési díjak főtisztelendő Keller Lajos plébános urhoz küldendők.

NYILTTÉRBE

minden egyes sor közlése 15 kr. Bérmentelen levelek csak ismert kezeztől fogadhatók el. Kéziratok vissza nem adhatók.

A vasut.

Már több alkalommal szólottunk e kérdésről, és most, a midőn ez a legnagyobb mérvben fölszínre került, kötelesség szerűnek tartjuk, hogy ezen, községünk vitális érdekeit mélyen érintő ügyhöz újból hozzászóljunk, már csak azért is, mert a folyó hó 11-én folyt le azon nagy értekezlet, melyen a szentes-makói vasut vonalba eső összes városok és községek küldöttjei, H.-M.-Vásárhely város kezdeményezése folytán, nevezett városban megjelentek s a mely elé mindenki nem kevés várakozással tekintett.

Egyéni véleményünk nyilvánítását, a részletekre is kiterjeszkedve, más alkalomra tartjuk fenn, most pedig megelégszünk a dolog felőli azon általános nézetünk nyilvánításával, hogy mi egyáltalában nem reméljük, hogy a most lefolyt értekezletnek sikeres eredménye legyen. Az értekezleten tapasztaltakkal, aligha lehetünk megelégedve, ha községünk szempontjából tekintjük a dolgot, mert bár az értekezlet eredményeként azt konstataálta is az elnök, hogy az érdekeltség szükségesnek tartja a vasut kiépítését és a vasut irányára nézve is Szegvár és Mindszent községek érintését elfogadta: mi még is azt hisszük, hogy némely érdekeltségi tagok, mondhatni szűkeblű és alapon nem is indokolható — felfogása következtében egyáltalában nincs okunk föltétlenül bizni abban, hogy ha kiépül is a jelzett értekezlet eredményeként a szentes-makói vasut, — községünk vasutat kapni fog. E feltevésre elegendő támpontot nyújt már maga azon körülmény is, eltekintve az értekezlet előtt és után nyílvánított nem épen illetéktelen magán véleményektől, hogy ugy közsé-

günk, mint a szomszéd Szegvár küldöttjeinek — támogatva Makó város által is — csak a legnagyobb erőfeszítéssel lehetett keresztül vinniük a szegvár-mindszenti irány elfogadását.

Alkalmom adtán részletesen fogunk e kérdéssel foglalkozni, s egészen megbízható adatokkal igyekezendünk kimutatni Szegvár és Mindszent községek álláspontjának jogosságát, és kimutatását annak, hogy tévedésben vannak, különösen H.-M.-Vásárhely város érdekéből azok, a kik e két községet elejteni akarják, mert néhány kilométerrel hosszabodik a vonal ezek bevonása folytán; jöllehet másrésről elismerik azt is, hogy Szentes és Vásárhely alig lesznek képesek annyi anyagi áldozatot hozni, hogy önjelőlük kiépítsék a vasutat: miután föl kell tételezni, hogy Csongrádmegye törvényhatósága sem bozhat lényeges áldozatot a vasut céljaira, ha az érdekeltség Szegvárt és Mindszentet melőzi.

Mondjuk: alkalmom adtán ezzel foglalkozni fogunk; s most csak a mi legközvetlenebbül érdekel: az értekezlet lefolyását kísértjük meg, saját főjegyzéseink alapján, lehetőleg hiven leírni.

Az értekezleten a következő érdekeltségi képviselők jelentek meg: H.-M.-Vásárhely város részéről: Kristó Lajos polgármester, Kmetykó József főjegyző, Nagy Sándor főkapitány, Draskovics Árpád, Szikszai Dénes, Kis János, Pokomándy Imre tanácsnokok, Deák Mihály főmérnök, Prehoffer Lajos jegyző, Kovács Ferenc, Garzó Imre, Szabó Mihály, Karancsi Dániel, Lázár István, Konstantin Péter, Kovács József, Nagy András János, Vékony József, Kovács János, Solti Károly, K. Varga István stb. törvényhatósági bizottsági tagok; Csongrádmegye részéről: Stammer Sándor alispán és Fe-

kete Márton törvényhatósági bizottsági tag; Szentes város részéről: Sarkadi Nagy Mihály polgármester, Onodi Lajos főjegyző; Makó város részéről: Major Miklós polgármester, Jilli Károly tanácsnok; Földeák község részéről: Bánszki Antal bíró, Berger Gyula jegyző, ez utóbbi egyszersmind a Návay-család megbízottja is; Szegvár község részéről: Gémes József bíró, Bécsi Sándor jegyző, Puskás Pál közgyám, dr. Virágh Lajos és Pessina Ede községi képviselők; Mindszent község részéről: Pap Ákos jegyző, Wimmer Károly, Szobotka Gusztáv, Tary Endre, Schönfeld Márton és Hubaosek Pál községi képviselők.

Kristó Lajos hmvásárhelyi polgármester, H.-M.-Vásárhely város törvényhatóságának megbízása folytán az általa összehívott értekezlet tagjait üdvözölve és megjelenésükért köszönetét nyilvánítván, felhívja az értekezletet elnök választására; minek folytán ugyan ő az értekezlet vezetésére egyhangulag felkérte: a jegyzőkönnyv vezetésére Kmetykó József főjegyzőt, hitelesítésére pedig Kovács Ferenc, Nagy Sándor és Fekete Márton értekezlet tagokat kéri föl, s annak utánna előadva a szajol-makói vasut történetét, s majd áttérve gróf Bethlen Markusnak a szentes-makói vasut kiépítése tárgyában tett kezdeményezésére, — felkéri az értekezletet, hogy nyilatkozzék az iránt:

1-szor szükségesnek tartja-e az érdekeltség a vasut kiépítését?

2-szor kész-e a kezdeményezésre?

3-szor mily irányban kívánja az érdekeltség a vasutat kiépíteni?

Elsőnek Stammer Sándor kir. tanácsos, alispán szólalt fel és Csongrádmegye nevében kijelenti, hogy a tervezett vasut kiépítése érdekében áll, s bemutatja a megye törvényhatóságának határozatát, a mely szerint ez, anyagi áldozatok hozatalától sem riad vissza, s a mennyiben ezen határozat az értekezlet tag-

Torda ott állt még lázasan ismételve a jószavakat, aztán leányához közeledett, ki zokogva keblére borult. A vad pogány táltosból egyszerre gyöngéd apa lett, ki mint egy megnyugtatólag fektette kezét leánya fejére.

„Édes vérem! Csillár, ugy-e te nem leszesz hűtelen őseink vallásához? Ugy-e téged még nem rontott meg az az öldöklő méreg? Öreg napjaim támasza, szemem fénye, te leszesz az ősi hit őrzője, ha apád a hadak útján távozik oda, ahol már nem gondoskodhatik rólad. De nyugodj le, Lehel kürtje halaványul az égen; száljon édes nyugalom fáradt pilláidra, mely az enyéimet kerüli.“

Csillár szólanul eltávozott a sátorba, az öregtáltos pedig összefont karokkal, szeméit mereven a szikrázó parázsra szegezve, e gondolatokat forgatta izgatott agyában: közel a végzet... közel a leszámolás... e szavak bántanak, amit amaz átkos hitű mondott?... keblembe márthatnám törömet e pillanatnyi gyöngeségért... végzet... mi a végzet?... Véreimnek világa voltam a sötétben, s midőn megkezdtük a csatát az első sorban harcoltam. A kaszás bőven aratott, barátaim között engem megkimélt. Körülöttem feküsznek barátaim véres tetemei... halotti énekek hallatszanak; de nekünk még bura sincs érkezésünk. Ujra riad a harci tárogató, új harcra készülünk.

TÁRCZA.

Az utolsó táltos.

— Korrajz —

Irta: T e m e s i.

(Folytatás.)

A lányka bódultan érzelmeinek özönétől elhallgatott, a szerzetes imára kulcsolt kezekkel hálián az égre tekintett és lassan mormolá: „Benedd biztam Uram és örökké meg nem zavarodom.“

Rövid szünet után kezdé a szerzetes: „Szavaid elfelejtetik velem egész életem fáradalmait, hiszen csak nem régen bolyongtam az erdőben, mint az üzött vad, míg a tűz csalogató fénye ide nem vezérelt. De halljad! Azt tudod, hogy apád a székesfehérvári országgyűlésre ment, mi okból, azt is: de a hitéhez hű király szétverte a lázadókat a titokban összeszedett katonasággal; apád szerencsésen megmenekült, Vattát elérte az Isten büntető keze, Aladár fia kopjától átszegezve őseihez költözött; a többiek megfutottak s kisebb-nagyobb csapatokban, váratlan vereségüket megbosszulandók az utjukba eső templomokat fölgyújtották, a papokat megölték; kolostorunkra is rárontottak, de a gondviselés megóvott minden bajtól.“

„Adja az ég, hogy ugy legyen!“ sóhajtozik a lányka.

E pillanatban vérfagyasztó kiáltás hallatszott, melynek kuforrása az örültséggel határos düh. Torda, az öreg táltos volt, ki a beszélgetésbe merülteket váratlanul meglepte s megsebzett vadként rohant a tűzhöz s csillagos buzogány keringett a szerzetes feje fölött, ki felemelt fővel várta a halálos csapást.

„Hah! átkozott fajtája!“ kiáltott a táltos, mialatt szemei vérben forogtak s szája a düh-től habzott — „tűzhelyemet is fölkuatattad már, hogy hited mételyező magvait e tiszta, romlatlan kebelbe szórjad, de véged van... halj meg átkozott...“

„Apám!“ sikoltá a lányka, „a vendégszeretet szentsége.“

Mintha kövé vált volna, ugy meredt meg e szavakra a táltos karja; dühének utolsó föllobbanásával messzire hajtá el magától a buzogányt s reszkető ajakkal mondá a szerzetesnek: „Menj, ne lássam átkot hozó arcodat, különben a vendég sérthetlensége sem ment meg haragomtól. Távozz!“

„Távozom“, szólott nyugodt fenséggel a szerzetes, „de tud meg Torda, közel a végzet, közel a leszámolás“ — s eltűnt az éjj homályában.

gok többsége előtt még ismeretlen volna, kéri annak fölolvását. Ez megtörténvén, kijelenti, hogy ezen határozatát Szentés-Szegvár-Mindszent-H.-M.-Vásárhely-Makó felé irányuló vasut létesítése érdekében gróf Bethlen Márkus kérévényére hozott ugyan, de a megye nevében kijelentheti, hogy az személyhez kötve nincs: az ügy maga lévén a földolog.

Sarkadi Nagy Mihály. A vasut kiépítésének szükségessége fölött vitázni fölösleges, mert már 10 évvel előbb is belátta mindenki annak szükségét, s a mennyiben a vasut Szentésig már kiépült, ez azon hittel épült ki, hogy az minél előbb tovább fejlesztessék.

Garzó Imre: Nem egyedül az a kérdés, szükséges-e a vasut, hanem kész-e az érdekelt-ség a kezdeményezésre, s mily irányban építés-sék az. E végből ő úgy látja jónak, ha egy végrehajtó bizottságot küldene ki az értekezlet, és az előmunkálatokat, a melynek költségeit az érdekelt-ség magára vállalná, teljesítené és azután határozná meg a vonal irányát, s csak azután jönne kérdés alá az is, hogy egyik-másik érdekelt-ségi tag mily összeggel hajlandó a vasut kiépítéséhez járulni.

Berger Gyula: Kifogásolja a formát, a melyben Csongrád megye törvényhatósága eljár, szerinte az lett volna a helyes eljárás, ha a megye felszólítja az egyes érdekelt községeket, hogy mily összeggel hajlandók a vasut kiépítéséhez járulni. A régebben tervben volt vasut ki nem építésének az oka az volt, hogy az érdekelték egy része nyakig begombolva jelent meg az értekezleten; a most tervbe vett vasut nézve pedig azt jegyzi meg, hogy Bethlen gróf személyében van már egy engedményes és ennek szavazta meg Földeák község az ötvenezer forintot, s azt, míg ő lesz az engedményes, meg sem vonja tőle, a többi községek is Bethlen grófnak szavaztak támogatást, azért is nem látja át miért akadályoznók Bethlent, a ki engedélyéről nem fog lemondani. Az érdekelt-séget nem pártolja, s azt hiszi, hogy gróf Bethlen vezetése mellett lehetne a kérdést sikeresen megoldani.

Hubacs Pál: Berger szavaira reflektálva, kijelenti, hogy előtte szóló jóhiszeműleg nyilatkozott, de nehogy az értekezlet tagjai tévútra vezetessenek, felvilágosításul megjegyzi, hogy igen is Mindszent község nyilatkozott, hogy hajlandó a vasut céljaira akár 100 ezer forintot is áldozni, ha feltételei elfogadhatók, de ezt nem személyhez kötötte, hanem adja annak, a ki épít; sőt éppen Bethlen gróftól ki-

Gondolatjaiból Tordát éles kúrhang ijeszté föl.

III.

A Jenői hegységben van egy elrejtett völgykatlan. Két oldalról bérces erdőség zárja be, az alján tisztás hely van, melyet hét tisztafehér és toronyalakú oszlop díszít, melyek félkörre képeznek. Jobbról áll egy nagy díófa, tövében forrás, mely kristálycseppjeit az oszlopok félkörében levő medencébe ömleszti. Ez volt a pogányoskók áldozóhelye.

E helyre sietett most Torda, ki a kürt hívó hangjaiból megítélhette, hogy a székesfehérvári országgyűlésről elűzött bajtársai várják az áldozó helyen. Ezt egészen elfoglalták zord tekintetű harciák.

Amint a táltos e helyre ért, Vatta János, mert ő volt az szétugrasztott csapatjával, feléje közeledett és megszólította:

„Torda, öreg táltosom, ki legjobban ismereda jövendőt, hozzád jöttünk, hogy az általad bemutatott áldozattal kiengeszteljük a hadak urát. Átkos volt a gyűlés, amint előre monadt, s vakmerőségemet Aladár fiam életével fizettem meg. Jer, nehogy a hadak ura, még több áldozatot követeljen!”

((Vége köv.))

vánta a pénzügyi tervezet előadását. A vasut szükségességéről vitatkozni szerinte is fölösleges, és azért azt véli megoldandónak, hogy az érdekelt-ség hajlandó-e a kezdeményezésre, s hogy mely irányban építsék a vasut; s csak ezen kérdések megoldása után lesz szükség a Garzó Imre által javasolt bizottság kiküldésére és az előmunkálatok megtételére, mert ez költséggel járván, nem viselhetik azon érdekelt-ségi tagok, a kiket a vasut irányába esetleg ki fog kerülni, sőt ezek azonnal megszüntek az érdekelt-ség tagjai lenni.

Szobotka Gusztáv: Előadva a vasut 8 éves történetét, az irány megállapítása mellett érvel, kiterjeszkedve a tervbe vett irányok bírálatára. Számadatokkal bizonyítja, hogy Mindszent érintése nem lehet hátránya egyetlen érdekelt-ségi tagnak sem, és érvel a mellett, hogy Mindszent méltó arra, hogy vasutja legyen, s kijelenti, hogy ha Mindszent község a belterülethez lehetőleg vasutat nem kap, nem is fog a kiépítéshez járulni, pedig félt, hogy Mindszent nélkül, mely 100 ezer forintot is hajlandó áldozni, a vasut alig létesülhet; s végül hangsúlyozva, hogy Mindszent szárnyvonalat el nem fogadhat, hangsúlyozza, hogy mindenképp az irányt kell megállapítani, már csak azért is, hogy tudjuk, ki lesz az érdekelt-ség tagja és ki nem.

Stammer Sándor kir. tanácsos, alispán: Berger kicsinyítő megjegyzése folytán indítatva érzi magát kijelenteni, hogy Csongrád megye volt az első, mely gróf Bethlen felhívására nyilatkozott, s másként nem is nyilatkozhatott, mint a hogyan határozata szól.

Sarkadi Nagy Mihály: Legfontosabbnak tartja az irány megjelölését, de gróf Bethlen is tisztába kell jönni. Szentés város Csongrád megyével hasonló állásponton van, s szerinte gróf Bethlen felhívására az a leghelyesebb. Kérdés lehet itt az, hogy gróf Bethlen meghívott-e vagy nem, vele együttesen akarunk-e tárgyalni, vagy pedig az érdekelt-ség, avagy maga Vásárhely akarja-e a vasutat kiépíteni. Ez utóbbi esetben gróf Bethlenről szó sem lehet és szükséges, hogy a költségekről magunk gondoskodjunk és előmunkálati engedélyt nyerjünk, a melyhez jutni nem nehéz és egy tájékoztató előmunkálat nem is kerül sok költségre. Tisztába kell jönni a vasut irányával, ahhoz képest készített az előmunkálatot, s csak azután jöhet kérdés alá, ki mivel járul a vasuthoz.

Major Miklós: Helyesi Csongrád megye határozatát, s kéri a vasut irányának megállapítását. Makó város nevében kijelenti, hogy a vasut építését szükségesnek tartja és óhajtja, hogy az életképes községek ki ne kerültesse-nek. Ugy tudja, hogy Csanád megye is hajlandó a vasutért áldozni; részéről jónak látná, ha a gróf Károlyiak is bevonatnának az érdekelt-ségbe.

Nagy Sándor: Fejtegetve az érdekelt-ség előnyeit, Bergernek megjegyzi, hogy az érdekelt-ség is kaphat előmunkálati engedélyt. Szerinte első sorban a fő szempont az, mi felel meg leginkább az általános érdekelt-ség céljainak, s azután vehetők figyelembe az egyes községek érdekei. Bethlen gróf tegyen a mit akar, mi is beszerezzük az adatokat, és azután úgy építünk, a hogy olosabb lesz.

Dr. Virágh Lajos: Szegvár község szempontjából ő is a vasut irányát óhajtja megállapítani, mert tudni kell, hogy a községek érdekelve vannak-e vagy nem. Véleménye szerint Bethlen gróft is meg kellett volna hívni, mert a kérdés vele is megoldható lett volna. Szegvár óhajt az érdekelt-ségben részt venni, mert a vasut reá nézve életkérdés és mert Bethlen Szegvárt is felvette az irányba, vele szívesen szóba áll.

Kovács József: A vasut szükségessé-

gét hangoztatja és a mellett érvel, hogy Szegvár és Mindszent községek — mint két tényező az érdekelt-ségben — vasutat kapjanak.

Szobotka Gusztáv: Nincs oka ellezni Vásárhelynek azt, hogy a vasut Mindszentet és Szegvárt érintse, mert Vásárhely így is 8 kilométerrel jut közelebb Budapesthez, a külföldi forgalomra nézve pedig 62 kilométer előnye lesz.

Garzó Imre: Helyreigazításul megjegyzi, hogy ő is mondta az irány megállapítását. Számot kell vetni azzal, hogy az érdekelt-ség a vasutat a maga költségein ki nem építheti: finánciális művelésre lesz szükség, és erre való lenne az általa javasolt előmunkálat. Mindszent és Szegvár érintését nem pártolja ugyan, de nem föltétlenül. Az irányt most nem véli megállapíthatónak be kell várni a végrehajtó bizottság jelentését.

Puskás Pál: Óhajtja az irány megállapítását.

Taray Endre: Bár úgy látja, hogy az értekezlet Mindszentet és Szegvárt nem akarja kizárni, még is földolognak tartja, hogy az irány már most megállapíttassék.

Hubacs Pál: Az előtte szólóval ellentétben úgy veszi észre, hogy többen szívesen kizárnák Mindszentet és Szegvárt, azért is azon kérdést veti fel, hogy tulajdonképpen minő vasutat akarunk építeni: elsőrendű, vagy helyi érdekű vasutat. Az előbbi esetben a községekre itt szükség nincs, azok nem lehetnek tagjai az érdekelt-ségnek, az utóbbi esetben meg nem melőzhetők, s azt véli, hogy a kormány is feltétlenül kötné ki az építési engedély megadásakor azt, hogy Mindszentet és Szegvárt a vasut érintse.

Elnök ezek után kimondja a határozatot, hogy a vasut kiépítése szükséges, hogy az érdekelt-ség a kezdeményezésre hajlandó, hogy a vasut irányába Szentéstől kiindulva, Szegvár és Mindszent községek érintésével, az alföld-fiumei vasut pályaházához befutva, onnét Földeák község érintésével, Makóig vezetettik s ott a végpont az arad-csanádi vasut makói pályaháza leend; s hogy végre ez alapon az érdekelt-ség megalakult.

Szabó Mihály, Kovács Ferenc és Sarkadi Nagy Mihály felszólalásaik után az előkészítő bizottság, mely Vásárhelyen tartandja üléseit, következőleg alakult meg: elnök: Kristó Lajos; tagjai: Csongrád megye részéről: Stammer Sándor kir. tanácsos alispán és Fekete Márton törvényhatósági bizottsági tag; Szentés város részéről: Sarkadi Nagy Mihály polgármester, Onody Lajos főjegyző; Szegvár község részéről: Bécsi Sándor jegyző és dr. Virágh Lajos közs. képviselő; Mindszent község részéről: Pap Akos jegyző és Wimmer Károly közs. képviselő; Vásárhely város részéről: Kovács Ferenc és Garzó Imre törvényhatósági bizottsági tagok; Csanád megye részéről: Meskó Sándor alispán és Török Imre főügyész; Földeák község részéről: Berger Gyula jegyző és Návay Géza közs. képviselő; Makó város részéről: Major Miklós polgármester és Bánffy Gyula városi ügyész; a mágocsi uradalom részéről: Kovács Imre tisztartó; a derekegyházi uradalom részéről: Pessina Ede tisztartó; a mindsenti uradalom részéről: Novák József ügyész.

Tárgysorozata

Csongrádvármegye törvényhatósági bizottságának Szentésen 1888-dik évi február hó 25-án s folytatólag tartandó rendes közgyűlésében elintézendő ügyekről:

1. Alispáni negyedéves jelentés.
2. A csongrádi járás főszolgabirójának a bekövetkehető árvíz veszély elleni intézkedések megtétele tárgyában jelentése.
3. A nagyméltóságú magyar királyi belügyminiszteriumnak 2487. sz. a kelt intézvénye,

melylyel a vármegye közönségének az országos nőipar egyesületbe alapító tagul történt belépését jóváhagyja.

4. Ugyanannak 2452. sz. a. kelt intézvénye a szegvári vármegyei volt széképület bérbeadására vonatkozólag.

5. A nagyméltóságú magyar királyi belügyminiszteriumnak 1739. sz. a. kelt intézvénye a vármegyei árvaszéknel engedélyezni kért napdijas alkalmazása és egy kiadói állás rendszeresítése tárgyában.

6. Ugyanannak 65490. sz. a. kelt intézvénye a szentesi 4-ik gyógyszertár engedélyezése tárgyában.

7. Ugyanannak intézvénye Csongrádvármegye házi-pénztáráról 1886-ik évről vezetett számadás felülvizsgálata tárgyában.

8. Ugyanannak 80768. sz. a. intézvénye, melylyel a községi és körjegyzők nyugdíjintézetéről alkotott szabályrendeletet módosítás végett leküldi.

9. Ugyanannak a csongrádi védgátak évi fentartási költségei fejében földadó visszatérítési címén folyósított 17,908 frt 40 krnak a költségvetésben bevételként való előirányozása ellen, Szarka Mihály és társai által benyújtott fellebbezés folytán, 78916. sz. a. kelt intézvénye.

10. A nagyméltóságú magyar királyi belügyminiszteriumnak a kisteleki sertéslegelő telepek adásvételi ügyben 79862. sz. a. kelti intézvénye.

11. Ugyanannak a Dorosmán 1887. évi június 4-én tartott általános tisztújítási ügyben 251./kgy. 887. sz. a. hozott törvényhatósági határozat ellen Dudás Béla és társai dorosmai lakosok által beadott fellebbezés folytán 3463. sz. a. kelt intézvénye.

12. Ugyanannak 80491. sz. a. kelt intézvénye, melyben a kéményeknek évenként 12-szeri seprése helyett 6 szori seprésre való leszállítása tárgyában véleményt kíván.

13. Ugyanannak 79009. sz. a. kelt intézvénye Sohlya Antalnak Csongrád város képviselőtestülete által hozott 25-74. számú terjedő határozatok s ezt elintéző 328. számú törvényhatósági határozat ellen benyújtott fellebbezése tárgyában.

14. A horgosi róm. kath. egyház vitássa vált párbér szabályozása.

15. Nógrádvármegye közönségének a vásárok tulságos számának korlátozása tárgyában törvényjavaslat benyújtása iránt a nagyméltóságú magyar királyi földmivelés, ipar és kereskedelemügyi miniszteriumhoz intézett felirata.

16. Alispáni jelentés a Szentesről Makóig építendő vasút ügyében Hód-Mező-Vásárhelyen folyó évi február 11-én tartandó értekezletre megbízottak kiküldése tárgyában.

17. A vármegyei tiszti nyugdíjintézeti választmány 1887-ik évi december 30-án tartott üléséről felvett jegyzőkönyv.

18. A dorosma-szeged-halasi műút kiépítése felett kötött vállalati szerződés jóváhagyása.

19. Csongrádvármegyeének az éves cselédek felmondási és szegődési idejének megállapítására vonatkozó szabályrendelet tervezete.

20. Soós Pál várm. tiszti ügyész jelentése Kárász Borbála és érdektársainak, Horgosi Kárász Imre és érdektársai, ugy nem különben Csongrádvármegye ellen folytatott per befejezéséről.

21. A várm. számvevői hivatal jelentése a betegápolási alap pénztár szükségletének fedezése céljából 1/2%-os kirovás elrendelése iránt.

22. Szegvár községnek szervezési szabályrendelete. — Szegvár község közönségének a szolgabírói székhelynek Mindszentől Szegvárra visszahelyezése iránti kérése.

23. Soós Pál várm. tiszti ügyész jelentése Dorosma város közbirtokosságának 1884-ik évben alkotott szabályrendelete átvizsgálásáról.

24. Dorosma városnak a korcsma, sörház, pálinka mérés, fogadó, vendéglő, kávéház és kávéház üzemekre vonatkozó szabályrendelet és az ezekre vonatkozó ügyészi vélemény.

25. Csany községnek szervezési szabályrendelete és az erre vonatkozó ügyészi jelentés.

26. Cs. Forgó József és társai csongrádi lakosok fellebbezése Csongrád város közönségének 213/1887. számú határozata ellen.

27. Szegvár község képviselőtestületének a vadászati jogbérlek kérése folytán hozott 51/1887. számú határozata és az erre vonatkozó ügyészi vélemény.

28. Dr. Benedek József csanyi lakos körorvos fellebbezése Csany község képviselőtestületének 1887. évi december 12-én 62. sz. a. hozott határozata ellen. Ezzel kapcsolatban Algyő községnek 1888-ik évi költségvetése.

29. Borbás Mihály Csongrád városi II-od aljegyző elleni fegyelmi ügyben megtartott vizsgálat jegyzőkönyve.

30. Beck Nándor Horgos községi orvosnak fellebbezése Horgos község képviselőtestülete által 81/1887. szám alatt az állat és hus vizsgálati díjak megállapítása tárgyában hozott határozata ellen.

31. Bartos József vállalkozóval a vármegyei házi jégveremnek jéggeli megtöltése felett kötött szerződés.

32. A csongrádi kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóságnak — a Csongrád városi árwapénztár mint végrehajtható Gyurica József és neje Márkus Anna csongrádi lakosok elleni végrehajthatási ügyben 157. sz. a. kitézett árverési hirdetménye.

33. Dr. Kajlinger Zsigmond járási orvos kérése 40 frt fizetési előleg engedélyezése iránt.

34. Bene Gyula folyamodványa nemesi bizonyítványának kiadása iránt.

35. A vármegyei számvevőség előterjesztése Dorosma város 1883. évi közpénztári számadására keletkezett 290/1887. számú várm. közgyűlési határozat végrehajtása tárgyában.

36. Mindszent község gyámpénztáráról 1886. évről vezetett számadás.

37. Dorosma város gyámpénztáráról 1878. évről vezetett számadás.

38. Dorosma város gyámpénztáráról 1879. évről vezetett számadás.

39. Dorosma város gyámpénztáráról 1880. évről vezetett számadás.

40. Dorosma város gyámpénztáráról 1881-ik évről vezetett számadás.

41. Dorosma város gyámpénztáráról 1882-ik évről vezetett számadás.

42. Dorosma város gyámpénztáráról 1883-ik évről vezetett számadás.

43. Sándorfalva község gyámpénztáráról 1882-ik évről vezetett számadás.

44. Mindszent községnek 1885-ik évről vezetett szegényalapi számadása.

45. Buday József Szentes város volt pénztárnokának 1871. évtől 1875. évig vezetett számadásai.

46. Szentes város váltásági pénztáráról 1877. évről vezetett számadása.

47. Csongrád város földadó visszatérítési pénztáráról 1885-ik évi augusztus 22-től 1886. évi október 19-ig vezetett számadás.

48. Csongrád város földadó visszatérítési pénztáráról 1886-ik évi október 19-étől azon év december hó 31-ig vezetett számadás.

49. Szegvár község szegény ápolójáról 1884. évre vezetett számadás.

50. Szentes város közpénztáráról 1885. évről vezetett számadás.

51. A számonkérő szék jegyzőkönyve. Kelt Szentesen, 1888. évi február 13.

St a m m e r S á n d o r,
alispán

Helyi és vegyes hírek.

— A tömörkényi templom végre lelkészt is kap, s ezzel tömörkényi polgártársaink azon rég óhajtott helyzetbe jutnak, hogy saját templomukban imádkozhassanak, s fel lesznek mentve ama sok kellemetlenség alól, a mellyel több rendbeli egyházi dolgaikban a csanyi és péteri egyházak igénybe vétele járt. — A tömörkényi templom lelkésze Esztergár János nyugalmazott esperes leendő, a ki jelenleg Derekegyháza lelkészkedik. A lelkész urért pénteken indultak a tömörkényiek több számmal, hogy ne csak magát a lelkész urat, de podgyászát is egyszerre átszállíthassák. Lesz tehát alkalmuk a tömörkényieknek saját templomukban áldani az Urat és kérni áldását a mi magyar hazánkra.

— **Hadjutalék.** A folyó évi fősorozás alkalmával Csongrádvármegye részéről adandó hadjuttalék, a honvédelmi miniszterium részéről a következőképen lett megállapítva: a tiszáninneri sorozó járásra 54 ujonc és 5 póttartalékos; a csongrádi sorozó járásra 75 ujonc és 8 póttartalékos; a tiszántuli (mindszenti) sorozó járásra 49 ujonc, 5 póttartalékos; a szentesi sorozó járásra 65 ujonc és 6 póttartalékos esik.

— **Változások az uradalomnál.** Mint halljuk az uradalmi tisztikarban lényeges változás fog május hó 1-ével beállani. Értesülésünk szerint Stadel János pusztászeri ispán ur nagyobb birtokot véván, s azt maga óhajtván kezelni lemondott, s helyébe a pusztászeri gazdaság átvételére Szojka Kornél mindszenti ispán ur fog költözni; ide pedig Csikós János baksi ispán ur van áthelyezve; Baksra pedig Ivánkovich Imre kasznár ur fog átköltözni. E változások annyiban érdekelnek bennünket, hogy ezzel községünknek különben is kevés számú intelligentiája még inkább megfog, s hogy a kasznár ur távozásával, az ő megszokott kedves társaságát állandóan nélkülöznünk kell.

— **Megyei közgyűlés.** Megyénk törvényhatósága a folyó hó 23-án rendkívüli közgyűlést tart, s mint a lapunk más helyén közölt tárgysorozatban fölvetett elintézendő tárgyak sokaságából következtethető: több napig fog tartani.

— **A farsang áldozata.** Farsang második napján a baksi szőlőkben, korcsmai multság alkalmával, Bánfi Károly ottani lakost két más társa — értesülésünk szerint Denes testvérek — halálosan megszurta. Bánfi Károlyt halálos sebével községünkbe szállították be, s itt másnap reggelre meghalt. Szolgabíróságunk a vett értesülés után nyomban sürgönyözött a dorosmai szolgabírói hivatalnak, gyors intézkedésre híván fel azt, minthogy a gyilkosság az ő területén történt. Községünkben bár nem várt zajossággal folyt le a farsang, egy nagyobb verekedés folyt le, a melyben egy legényként jól elpáholta és szokás szerint: megbicskáltak. Valóban undorító szokás legényeinkél, hogy a legkisebb összeszólalkozásra bicskát ragad és vért ont. Lehetne talán a bicskázó legények kedvét egy kissé lehűteni azzal is, ha megszorítanák a sok vasárnapi bál engedélyezését.

— **Még egyszer postaközlekedésünk misériáiról.** Figyelemmel kísérve postaközlekedésünket, különösen december 26-ika óta, a mióta t. i. a kisteleki járat be van szüntetve, azon gondolatra jutunk, hogy a postaküldemények beérkezésénél tapasztalható késedelem minden valószínűség szerint onnét származik, hogy a postahivatalok nincsennek a változástól kellőleg értesülve, s azok részben még ma is Kistelek felé irányítják a nekünk szánt küldeményeket, s így csak kerülő uton jut vissza hozzánk. Mi azt hisszük, ha a postaigazgatóság, a posta rendeleték tárában erre figyelmeztette volna a postahivatalokat, ily abnormalis állapotok — a változás után majdnem két hó múlva is már elő nem fordulhatnának. Ilyen céltudatos intézkedéssel megérjük, hogy mire a kisteleki

járat vissza lesz állítva, akkor meg az lesz baj, hogy a postahivatalok ezt nem fogják tudni s minden küldeményünket Szentes-Szegvárra irányítanak, a postaközlekedés gyorsaságának nagyobb dicsőségére.

— Százéves emlék. A nagybecskerek-jankováci ut baloldalán, a Tomasevác községbe a Temes folyón átvezető hid előtt, egy magaslaton 6—7 láb magas kőoszlop áll. Terméskőből kupalakra van faragva, hegyén egyszerű, régi vaskereszt áll. Az emléket nem nagy kegyelettel őrizte eddig a nép. Kopott, porlott s hallgatagon nézi már egy század óta a lábánál folyó Temes tükörét. Pedig ennek az emlékeknek érdekes története van, mely megtalálható a felosztott „Gränz-Regiments-Commando“ irattárakban. 1788-ban emelték ezt a kőoszlopot egy hősi tett emlékére. A Bánáthól Pancsov felé haladó török hadak 5000 főnyi osztálya Tomasevác alatt akarván a Temesen átkelni, a „tomaseváci compagne“ főadata lett az átkelést megakadályozni, s a török hadtestet föltartóztatni. E célból egy Radivojevits nevű grancsár százados 300 drb válogatott, jó lövő grancsárral a magaslatot megszállva, hősiességgel védte az átkelési pontot. Több napig föl is tartóztatva a tulnyomó haderőt, míg a kised csapat az utolsó emberig elesett, hősi halált halva a haza védelmében. Ezek emlékét őrizi a kőoszlop. E hősi tettek ez év augusztus havában lesz századik évfordulója, s a vidék népe hirtelen meg fogja ünnepegni ezt a napot.

Irodalom.

Bátorfi Lajos, a Zalamegyei Közlöny szerkesztője, a kit több utleírás közrebocsátásából már előnyösen ismer a közönség, a következő előfizetési felhívást bocsátotta ki „Rómáig és Vissza“ című utirajzra:

Mint utirajz író, nem ismeretlenül lépek a t. közönség elé. Keleten járva, megjelent „Konstantinápolyig és vissza“ című munkám, mely eddig két kiadást ért; Nyugat felé, egész Párisig utazva, 1878-ban kiadtam „Párisig és vissza“ című könyvecskémet Edelenyi Szabó Lajos „Párisi útmutató“ jával együtt; s most Ö szentsége, a római Pápa jubileuma alkalmával rendezett II-ik zarándokmenettel Európa déli részén valék Nápoly, illetve Pompejiig. Ezt a római utamat irtam most le vallásos érzélemmel.

Őszintén szólva, nem tudományos kiadvány, de biztos kalauz mindazoknak, kik e szép utat megtenni szándékoznak, édes visszaemlékeztető az ottjártak részére s lehető vonzó és ismeretterjesztő a többieknek.

A kiadványt Ö szentsége igen sikerült arcképe díszíti. Folyó évi március hóban díszes kiállításban jelenik meg, úgy, hogy a husvéti nagy napok alatt Rómába zarándokoló III-ik menet tagjai már használhassák.

Előfizetési ára 3 füzve 1 frt., diszkótésben 2 frt.

Gyűjtők minden 5 példány után tiszteletpéldányban részesülnek.

Utánvételes megrendelések csak ismerősöktől fogadhatnak el.

A nyomtatandó példányok mennyisége iránt való tájékozás végett kérem az előfizetéseket mielőbbi megtételét. Ot példánytól kezdve postai bérmentéssel küldetnek.

Alkalmilag megrendelhetők:

a) „Konstantinápolyig és vissza“ II-ik kiadás. Ára 1 frt.

b) „Párisig és vissza“ ára 60 kr.

c) „Párisi útmutató“ ára 60 kr.

E két legutóbbi kiadvány jó szolgálatot tesz mindazoknak, kik a közelgő párisi világkiállítás alkalmával oda utazni szándékoznak.

Hazafias tisztelettel

Nagy-Kanizsa, január 21. 1888.

Bátorfi Lajos,
a „Zalai Közlöny“ szerkesztője.

Szabályrendelet

a ló, szarvasmarha és sertésenyésztés érdekeinek előmozdítása iránt.

1. §. Csongrádvármegye területén a magánosok által közhasználatra tartott, továbbá a

községek vagy társulatok tulajdonát képező minden mén, bika és kan mielőtt tenyésztésre használtatnék, egy e célra szervezett bizottság által megvizsgálandók.

2. §. Oly községekben, hol a társulatok vagy magánosok által közhasználatra tartott kellő számú bika és kan nincs, — köteles a község ötven (50) tehén után egy bikát, illetőleg husz (20) koca után egy kant tartani. Amennyiben a község álat-állománya ezen számot meg nem ütné, az valamely szomszéd községgel egyesülhet. Az ily egyesítés felett, ha a község azt önként nem tenné, kötelezőleg első sorban a járási főszolgabíró, rendezett tanácsú városokra pedig a vármegye alispánja határoz.

3. §. Tenyésztésre alkalmas ménnek, bikának és kannak a teljesen egészséges, szabályos alkata, átöröklő hibától mentes, három évet meghaladott mén, két évet meghaladott magyar fajta bika és másfél évet meghaladott hazai kondor szőrű kan tekintendő.

4. §. A közhasználatra tartott ménnek, bikák és kanok tulajdonosai kötelesek a birtokukban levő közhasználatra tartani kívánt három évet meghaladott méneiket, 2 évet meghaladott bikákat és másfél évet meghaladott kanjaikat február havában az illető járási főszolgabírónál, a rendezett tanácsú városokban az illető rendőrfőkapitánynál bejelenteni. Ki ezen bejelentést elmulasztja, minden egy mén, bika és kan után 2—20 forintig terjedhető büntetéssel büntetendő. A főszolgabíró, illetve rendőrfőkapitány köteles a bejelentésről a vármegyei állattenyésztési bizottság elnökét azonnal értesíteni.

5. §. A közhasználatra tartott ménnek, bikák és kanok megvizsgálását a vármegyei állattenyésztési bizottság elnökének elnöklete alatt a Csongrádvármegyei gazdasági egyesület által minden járás területére megválasztott négy-négy tagból, továbbá a járási főtisztviselő, illetve rendőrfőkapitány vagy helyetteséből, azon állami állatorvosokból, kiknek működési területén a tenyésztő járás fekszik, és a vármegyei állatorvosból álló bizottság végzi. A vármegyei állatorvos akadályoztatása esetén a járási főtisztviselő, illetve rendőrfőkapitány által más okleveles állatorvossal is kelyettesíthető. Érvényes határozat hozatalára az elnöknek, két gazdasági egyesületi kiküldöttnek, továbbá járási főtisztviselő, illetve rendőrfőkapitánynak vagy helyettesének és az állatorvosnak jelenléte szükséges.

6. §. Ménnek, bikák és kanok megvizsgálása március hó első felében akként történik, hogy a tulajdonosok kötelesek községenként méneket, bikákat és a kanokat az elnök által kitűzött időre és a község határában általa kijelölt, lehetőleg alkalmas helyre elvezettetni, hol a bizottság azokat megvizsgálja és fölöttük határoz. (Vége köv.)

4833/887.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Tóth Katalin végrehajtónak Vida Veron férj Hegedűs Józsefné végrehajtást szenvedő elleni 48 frt 88 kr törkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyben a szegedi kir. törvényszék (a szentesi kir. járásbíró) területén lévő Mindszent község határában fekvő a mindszei 653 sz. t. j. k. b. n. 331 hrsza foglalt 114 nsz. g. l. udvarterület 320 frt becsértékű házból Vida Veron tulajdonát képező felerészre az 1881. évi 60 t. c. 256. §. alapján pedig a Tóth Katalin özv. Panián Mihályné tulajdonát képező másik fele részre is és így az egészre az árverést 320 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi március hó 21-ik napján délelőtt 9 órakor Mindszent község közházánál megtartandó nyilvános árverésen

a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis ehez képest 3-frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 32. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szentesen, 1887 évi dec. hó 31-napján.
A szentesi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Bartha
kir. alj. bír.

4804. szám. tk. 1887.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajtónak Jaksa Ferenc végrehajtást szenvedő elleni 108 frt 1 kr törkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyben a szegedi kir. törvényszék (a szentesi kir. járásbíró) területén lévő Mindszent község és határában fekvő a mindszei 588. sz. t. j. k. b. n. 331 hrsza foglalt 300 frt becsértékű ház és udvarára, és ugyanazon t. j. k. b. n. 5996 hrsz. a. 165 nsz. g. l. terület 5 frt becsértékű fűzre az árverést 300 frt és 5 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi március hó 10-ik napján délelőtt 9 órakor Mindszent község közházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát vagyis ehez képest a fennebbi becsárának megfelelő összegeket készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szentesen, 1887. évi december hó 30-napján.

A szentesi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Bartha
kir. alj. bír.

Vasuti menetrend.

H.-M.-Vásárhelyről—Szeged felé: reggel 6 óra 51 perckor, délután 7 órakor.

H.-M.-Vásárhelyről—Nagy-Várad felé: délelőtt 9 óra 24 perckor, délután 6 óra 41 perckor.

Szegedről—H.-M.-Vásárhelyre reggel 7 óra 51 perckor, délután 5 órakor.

Kistelekről—Budapestre: személyvo, nat éjjel után 2 órakor, délután 3 órakor-omnibus-vonat reggel 6 órakor.

Kistelekről—Szegedre: személyvonat déli 12 órakor, éjjel 12 órakor, omnibus-vonat délután 6 órakor.

Szentesről—Budapestre. Indul 5 óra 36 perc reggel, 11 óra 2 perckor d. e.

Budapestre érkezik 2 óra 15 perc d. u., 7 óra 45 perc este.

Szolnokról—Szentesre. Indul 3 óra 47 perc reggel, 11 óra 11 perc d. e.

Szentesre érkezik 8 óra 16 perc d. e., 3 óra 47 perc d. u.

Felelős szerkesztők:

HUBACSEK PÁL és SZOBOTKA GUSZTÁV

Kiadótulajdonos:

AZ ALAPÍTÓ EGYESULET.